

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego „Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie oznaczeń geograficznych Unii Europejskiej w odniesieniu do wina, napojów spirytusowych i produktów rolnych oraz systemów jakości produktów rolnych, zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, (UE) 2017/1001 i (UE) 2019/787 oraz uchylającego rozporządzenie (UE) nr 1151/2012”

(COM(2022) 134 final – 2022/0089 (COD))

(2022/C 443/17)

Sprawozdawca: **Decebal-Ștefăniță PADURE**

Wniosek o konsultację	Parlament Europejski, 7.4.2022 Rada, 12.4.2022
Podstawa prawna	Art. 192 ust. 1 i art. 304 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
Sekcja odpowiedzialna	Sekcja Rolnictwa, Rozwoju Wsi i Środowiska Naturalnego
Data przyjęcia przez sekcję	30.6/2022
Data przyjęcia na sesji plenarnej	13.7.2022
Sesja plenarna nr	571
Wynik głosowania (za/przeciw/wstrzymało się)	203/0/1

1. Wnioski i zalecenia

1.1. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji dotyczącą przedstawienia wniosku w sprawie nowego rozporządzenia, które udoskonaliłoby obecny system oznaczeń geograficznych (OG) dla produktów rolnych, napojów spirytusowych i win. Zasadnicze znaczenie ma wpływ OG na rozwój obszarów wiejskich oraz ochronę ich społeczności, krajobrazu i dziedzictwa kulturowego i zasługuje on na jak najlepszy i najskuteczniejszy system. Prace związane z konkretnymi regionami, ich wiedzą fachową, obszarem lokalnym i kulturą podejmowane były na długo przed stworzeniem dla nich podstawy prawnej UE. Niezbędne jest zachowanie tego systemu i zagwarantowanie mu jak największej ochrony.

1.2. EKES pragnie podkreślić, że OG są już dobrze funkcjonującym systemem, który wraz z przyjęciem zmiany rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych (WORR) przeszedł niedawno przegląd (w 2021 r.)⁽¹⁾. Wzywa Parlament Europejski i Radę do wzięcia tego pod uwagę oraz do starannej oceny i opracowania wszelkich zmian proponowanych w ramach nowego przeglądu, aby zapewnić faktyczne usprawnienie systemu.

1.3. EKES uważa, że OG są bardzo specyficznym systemem, który jest czymś więcej niż tylko prawem własności intelektualnej, i nie powinny być traktowane jak znak towarowy. Z tego powodu wnosi, by przed podjęciem jakiegokolwiek decyzji instytucje UE dokładnie oceniły potrzebę i wartość dodaną przekazania agencji zewnętrznej zadań DG AGRI związanych z zarządzaniem OG. Istotna jest również ocena, czy wyznaczona agencja posiada odpowiednie doświadczenie

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych, (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych, (UE) nr 251/2014 w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych aromatyzowanych produktów sektora wina i (UE) nr 228/2013 ustanawiające szczególne środki w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych w Unii Europejskiej (Dz.U. L 435 z 6.12.2021, s. 262).

i niezbędną wiedzę, aby sprawnie zarządzać powierzonymi zadaniami. DG AGRI powinna pozostać głównym podmiotem odpowiedzialnym za zarządzanie OG, a DG GROW powinna zapewnić uznanie i ochronę tego systemu na szczeblu międzynarodowym za pomocą umów handlowych i podnoszenia świadomości.

1.4. EKES uważa, że wszelkie delegowanie kompetencji powinno być ściśle określone w głównej części rozporządzenia i ograniczać się do zadań administracyjnych. Wszelkie decyzje dotyczące ubiegania się o OG, ich zmiany, unieważnienia lub sprzeciwu wobec nich powinny pozostać wyłącznie w kompetencji DG AGRI. Ponadto we wniosku należy wyjaśnić, że rejestracja OG i wszelkie inne procedury związane z zarządzaniem nimi powinny pozostać całkowicie bezpłatne niezależnie od tego, która organizacja prowadzi ten proces.

1.5. Komitet z zadowoleniem przyjmuje możliwość uwzględnienia zobowiązań dotyczących zrównoważonego charakteru OG. Zachęca jednak współprawodawców do konsultowania się z producentami produktów objętych OG, aby stwierdzić, czy zobowiązania dotyczące ich zrównoważonego charakteru należy uwzględnić bezpośrednio w specyfikacjach OG, czy też w sposób doraźny.

1.6. EKES uważa, że kryteria uznawania zobowiązań dotyczących zrównoważonego rozwoju powinny być zawarte bezpośrednio w rozporządzeniu, a nie w aktach delegowanych, które zostaną przyjęte na późniejszym etapie, aby zapewnić w ten sposób pewność prawa grupom producentów gotowym przyjąć takie zobowiązania.

1.7. Niezwykle ważne jest, aby w jak największym stopniu wesprzeć grupy producentów i wzmocnić ich pozycję. W związku z tym Komitet z zadowoleniem przyjmuje propozycję przyznania tym grupom uprawnień w zakresie wykorzystywania OG jako składników oraz ich ochrony w internecie. Poza budżetem wspólnej polityki rolnej tym grupom należy jednak zapewnić również dodatkowe środki na wykonywanie tych uprawnień.

1.8. Jeśli chodzi o zarządzanie wewnętrzną i skład grup producentów, EKES wzywa współprawodawców do zwrócenia się do organizacji producentów produktów objętych OG o ocenę tego aspektu wniosku. Apeluje również do nich o dopilnowanie, aby mali producenci produktów objętych OG nie znaleźli się w bardziej niekorzystnej sytuacji niż duzi producenci w tych grupach.

1.9. Kwestią najwyższej wagi jest ochrona OG. W tym względzie niezbędna jest również ochrona przed przywołaniem i EKES z zadowoleniem przyjmuje wszelkie rozwiązania, które mogłyby ją wzmocnić. Jest jednak zaniepokojony, że włączenie szczegółowej definicji przywołania mogłoby przynieść efekt przeciwny do zamierzonego, ponieważ nie byłaby ona dostosowana do praktyki, która zmienia się z biegiem czasu. Zaleca skreślenie definicji i – zamiast tego – oparcie się na orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

1.10. Aby zapewnić pełne poinformowanie konsumentów nabywających produkty objęte OG, EKES zaleca stosowanie kodu QR zawierającego link do informacji na temat OG w rejestrze eAmbrosia, a także na stronie internetowej producenta i w jego świadectwie.

1.11. Świadomość konsumentów ma zasadnicze znaczenie dla powodzenia OG. EKES apeluje o silne wspieranie OG w ramach unijnej polityki promowania produktów rolnych oraz o korzystanie przez producentów produktów objętych OG ze wsparcia marketingowego i wiedzy fachowej Komisji lub państw członkowskich. Uważa również, że państwa członkowskie powinny propagować przyznawanie dodatkowych punktów w procedurach udzielania zamówień dla produktów ze świadectwem OG. Ponadto zaleca, by we wniosku przewidziano kampanie uświadamiające na temat systemu OG, w których za pośrednictwem krajowej i unijnej telewizji publicznej rozpowszechniano by komunikaty leżące w interesie publicznym.

1.12. Ponadto EKES wzywa współprawodawców do uwzględnienia w rozporządzeniu środków mających na celu popularyzację systemu OG wśród producentów oraz zapewnienie im wiedzy fachowej i wsparcia administracyjnego niezbędnych do rejestracji produktów, a także wszelkich innych rodzajów potrzebnej pomocy, zwłaszcza w regionach, które są niedostatecznie reprezentowane w systemie OG.

2. Wprowadzenie

2.1. Oznaczenia geograficzne (OG) są narzędziem umożliwiającym identyfikację produktów, których jakość, renoma i inne nieodłączne właściwości są związane z czynnikami ludzkimi i przyrodniczymi powiązanymi z określonym regionem. Od 1970 r. w przypadku wina i od 1992 r. – w przypadku produktów rolnych i środków spożywczych OG są oficjalnie uznawane i zapisywane w prawie UE ⁽²⁾.

2.2. Ta polityka UE okazała się prawdziwym sukcesem, ponieważ zwiększyła dochody producentów poprzez stworzenie wartości dodanej dla ich produktów (średnio cena produktu objętego OG jest 2,11 razy wyższa od ceny porównywalnego produktu nieobjętego takim oznaczeniem), a także przyspieszyła rozwój regionów i związanych z nimi społeczności wiejskich. OG odgrywają również ważną rolę w zachowaniu niektórych specyficznych technik rolniczych oraz w ochronie niektórych odmian roślin i starych ras zwierząt. Stanowią one obecnie 7 % całkowitej sprzedaży rolno-spożywczej UE i 15,5 % jej całkowitego eksportu ⁽³⁾.

2.3. Ze względu na swój charakter OG są ściśle związane z konkretnymi regionami i ich społecznościami wiejskimi. Dzięki temu wyjątkowemu powiązaniu i gospodarczej wartości dodanej OG nie tylko przyczyniają się do rozwoju gospodarczego tych regionów i społeczności, lecz także do zachowania, a nawet podkreślenia ich dziedzictwa kulturowego i tożsamości.

2.4. Nerozerwalny związek OG z regionem jest również istotnym sposobem zapobiegania delokalizacji oraz utrzymania miejsc pracy na europejskich obszarach wiejskich.

2.5. Ze względu na bardzo szczególną formę zarządzania za pośrednictwem grup producentów związanych z określonymi regionami, która zapewnia producentom pierwotnym pewien stopień kontroli nad dystrybucją, OG dowiodły również, że tworzą korzystną dla producentów pierwotnych wartość na poziomie wyższego szczebla.

2.6. To przywiązanie do określonego regionu, jego mieszkańców i ziemi jest esencją OG i odróżnia je od marek przypisywanych firmom.

2.7. W związku z ostatecznym przyjęciem w 2021 r. nowej wspólnej polityki rolnej (WPR), w szczególności w związku ze zmianą rozporządzenia o wspólnej organizacji rynków produktów rolnych, do systemu OG wprowadzono szereg zmian mających zmniejszyć obciążenia administracyjne dla producentów i wzmocnić ich kontrolę nad produkowanymi przez nich produktami objętymi OG, przy jednoczesnym zachowaniu kojarzonego z nimi wysokiego poziomu jakości. Sektor odniósł się do tych zmian bardzo pozytywnie.

2.8. W kontekście strategii „Od pola do stołu” Komisja podjęła decyzję o przeprowadzeniu nowego przeglądu systemu OG, aby bardziej go dopracować i zwiększyć jego wkład w zrównoważony rozwój. W dniu 31 marca 2022 r. opublikowała wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie oznaczeń geograficznych Unii Europejskiej w odniesieniu do wina, napojów spirytusowych i produktów rolnych oraz systemów jakości, zmieniającego rozporządzenia (UE) 1308/2013, (UE) 2017/1001 i (UE) 2019/787 oraz uchylającego rozporządzenie (UE) 1151/2012 ⁽⁴⁾. Zapowiedziane cele wniosku zakładają dalsze usprawnienie systemu, poprawę ochrony i kontroli OG, wzmocnienie pozycji grup producentów oraz skuteczniejsze uwzględnienie zrównoważonego rozwoju.

3. Uwagi ogólne

3.1. EKES z zadowoleniem przyjmuje cele Komisji i uważa, że trafnie określiła elementy, które należy zmienić, aby jeszcze bardziej usprawnić ten już dobrze funkcjonujący system, takie jak: uproszczenie i harmonizacja niektórych procedur, możliwość włączenia do produkcji produktów objętych OG dobrowolnych zobowiązań dotyczących zrównoważonego rozwoju, wzmocnienie pozycji grup producentów dzięki dodatkowym prawom, zwiększenie ochrony OG w internecie czy sprawniejsze egzekwowanie kontroli.

⁽²⁾ <https://ec.europa.eu/info/food-farming-fisheries/food-safety-and-quality/certification/quality-labels/geographical-indications-register/>

⁽³⁾ <https://op.europa.eu/pl/publication-detail/-/publication/c1d86ba1-7b09-11eb-9ac9-01aa75ed71a1>

⁽⁴⁾ COM(2022) 134 final.

3.2. Choć we wniosku wspiera się słuszne cele i trafnie określa elementy wymagające dostosowania do ich osiągnięcia, EKES wyraża pewne obawy dotyczące niektórych proponowanych zmian w odniesieniu do tych elementów.

3.3. EKES pragnie również podkreślić, że system OG już teraz funkcjonuje dobrze i został już udoskonalony dzięki przeglądowi wspólnej organizacji rynków produktów rolnych w 2021 r. W związku z tym konieczne jest, aby nowy przegląd przebiegał w sposób przemyślany, tak aby udoskonalić system i ostatni przegląd. Komitet jest zdania, że instytucje UE powinny zachować ostrożność, aby uniknąć jakichkolwiek pochopnych działań, które mogłyby doprowadzić do zmiany sprzecznej z jej celami, co osłabiłoby skuteczną politykę.

3.4. EKES uważa, że aby nowy przegląd rzeczywiście usprawnił system OG, należy w jak największym stopniu zaangażować w proces producentów produktów objętych OG oraz wysłuchać ich wiedzy fachowej, potrzeb i oczekiwań.

4. Uwagi szczegółowe

4.1. Uproszczenie procedury rejestracji OG, mające na celu zwiększenie atrakcyjności systemu dla producentów, nie może prowadzić do utraty wiarygodności w oczach konsumentów. Sukces OG opiera się na postrzeganiu ich przez konsumentów jako wyznaczników wysokiej jakości i autentyczności. Należy uważać, aby przy upraszczaniu procedury rejestracji nie naruszyć tych elementów.

4.2. Wniosek łączy wszystkie procedury rejestracji, zmiany, anulowania i ochrony OG w odniesieniu do produktów rolnych, win i napojów spirytusowych. Jeśli chodzi o środki kontroli, procedury obejmujące produkty rolne i napoje spirytusowe zostały połączone, natomiast OG dotyczące wina zachowały swoje własne zasady. EKES z zadowoleniem przyjmuje usprawnienie procedur, ale chciałby podkreślić, że aby zachować specyfikę każdego sektora, nie należy posuwać się dalej.

4.3. Komitet z zadowoleniem przyjmuje umożliwienie wyboru między wniesieniem sprzeciwu a zwykłym oświadczeniem o sprzeciwie w ciągu trzech miesięcy od opublikowania przez Komisję wniosku dotyczącego danego produktu. Oświadczenie o sprzeciwie, które ma charakter komentarza/uwagi do wniosku o rejestrację produktu, lecz nie jest sprzeciwem wobec jego rejestracji, prawdopodobnie zmniejszy obciążenie administracyjne związane z rozpatrywaniem sprzeciwów.

4.4. OG są unikalnym rodzajem prawa własności intelektualnej, różniącym się znacznie od znaków towarowych ze względu na swój nierozzerwalny związek z konkretnym regionem, jego kulturą, społecznościami wiejskimi, krajobrazem i historią praktyk rolniczych. Biorąc pod uwagę powyższe cechy szczególne, Komitet kwestionuje propozycję Komisji, aby przekazać niektóre elementy zarządzania OG Urzędowi Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) lub innej agencji, która – w przeciwieństwie do DG AGRI – nie posiada technicznej wiedzy rolniczej na temat charakteru OG i nie rozumie ich dogłębnie. Dlatego też należy wykazać potrzebę delegowania zadań, a także możliwości agencji wyznaczonej do wykonywania takich zadań. Ponadto, biorąc pod uwagę znaczenie związku między OG a rolnictwem oraz delikatne kwestie polityczne związane z zarządzaniem nimi, EKES uważa, że wszelkie decyzje dotyczące rejestracji, procedury sprzeciwu lub zmian powinny pozostać w wyłącznej kompetencji DG AGRI.

4.5. Opis przekazania zadań EUIPO jest we wniosku niejasny. Biorąc pod uwagę ryzyko związane z powierzeniem zadań związanych z zarządzaniem OG organowi, który nie posiada specjalistycznej wiedzy rolniczej, Komitet sądzi, że każde przekazanie zadania powinno być precyzyjnie określone i zdefiniowane bezpośrednio w rozporządzeniu, a nie w aktach delegowanych.

4.6. Przewidziane we wniosku monitorowanie działań EUIPO dotyczących zarządzania OG nie wydaje się być wystarczające, aby zapewnić właściwe zarządzanie OG. Aby zadbać o odpowiednie monitorowanie, dokładne kryteria oceny należy określić bezpośrednio we wniosku. EKES uważa również, że Parlament Europejski i Rada powinny mieć prawo do ponownego przydzielenia delegowanych zadań DG AGRI w przypadku, gdy monitorowanie wykaże niedociągnięcia w zarządzaniu zadaniami przez EUIPO.

4.7. Zważywszy na znaczenie OG w handlu UE, DG GROW powinna uwzględnić uznawanie i ochronę OG UE we wszystkich umowach handlowych i promować je na szczeblu międzynarodowym.

4.8. We wniosku wprowadza się możliwość włączenia do wymogów dotyczących OG przez grupy ich producentów zobowiązań dotyczących zrównoważonego rozwoju. W tym kontekście EKES pragnie podkreślić, że – ze względu na swój wyjątkowy charakter wynikający z nierozzerwalnego związku z określonym regionem, jego społecznością wiejską i krajobrazem – OG zawierają już elementy zrównoważonego rozwoju. W związku z tym docenia fakt, że wniosek przewiduje dobrowolne uwzględnienie dodatkowych zobowiązań dotyczących zrównoważonego rozwoju OG. Niemniej możliwość uczynienia przez producentów swoich produktów bardziej zrównoważonymi jest z pewnością dobrą okazją do dalszego zwiększania udziału OG w zrównoważonym rozwoju.

4.9. Zrównoważony rozwój opiera się na trzech różnych filarach: środowiskowym, gospodarczym i społecznym. Należy dopilnować, aby zobowiązania dotyczące zrównoważonego rozwoju OG uwzględniały każdy z tych trzech filarów, ponieważ OG mogą przyczynić się nie tylko do zrównoważonego rozwoju środowiska, ale ze względu na miejsca pracy i wartość dodaną, które tworzą one na obszarach wiejskich, również do zrównoważonego rozwoju gospodarczego i społecznego.

4.10. We wniosku proponuje się włączenie zobowiązań dotyczących zrównoważonego rozwoju bezpośrednio do specyfikacji OG. Oznaczałoby to, że włączenie lub zmiana tych zobowiązań byłyby dość skomplikowane i czasochłonne, ponieważ wymagałyby przeprowadzenia procedury zmiany OG. W związku z tym wszyscy producenci takich produktów objętych OG musieliby przestrzegać zobowiązań dotyczących zrównoważonego rozwoju, a zatem zrównoważony charakter ich produktów nie stanowiłby podstawy ich zróżnicowania na rynku. Rozróżnienie na rynku między producentami produktów o tym samym OG często staje się problemem w przypadku rozległych OG. Z tych powodów EKES jest zdania, że instytucje UE powinny zasięgnąć opinii producentów produktów objętych OG, aby ocenić, czy zobowiązania dotyczące zrównoważonego rozwoju powinny być bezpośrednio włączone do specyfikacji OG, czy właściwsze byłoby włączenie ich do systemu ad hoc.

4.11. Komitet sądzi, że możliwość przyjęcia aktów delegowanych określających kryteria uznawania istniejących norm zrównoważonego rozwoju na późniejszym etapie stawia producentów w niepewnej sytuacji, która może zniechęcić ich do podejmowania zobowiązań dotyczących zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do OG.

4.12. Roli grup producentów produktów objętych OG, którzy muszą zarządzać własnymi OG i opracowywać je, aby chronić produkt, swój wizerunek i konsumentów, nie należy umniejszać, lecz ją wzmacniać.

4.13. Przewidziane we wniosku zaangażowanie urzędników publicznych i organizacji konsumenckich w wewnętrzne funkcjonowanie grup producentów może jeszcze bardziej skomplikować pracę tych grup.

4.14. Biorąc pod uwagę, że system OG powinien pozostać środkiem chroniącym rolników, uznanie grup producentów zgodnie z propozycją zawartą w art. 33 ust. 2 powinno opierać się wyłącznie na odsetku reprezentowanych producentów, a nie na odsetku produktów objętych OG wytworzonych przez grupy producentów. W przeciwnym razie instytucje UE powinny włączyć do wniosku narzędzia, które pozwolą zapobiec sytuacjom, w których mniejszość dużych producentów produktów objętych danym OG blokuje decyzje popierane przez zdecydowaną większość producentów produktów objętych tym samym OG.

4.15. Przedstawiona we wniosku przyczyna wprowadzenia podziału na dwa różne rodzaje grup producentów nie jest wystarczająco jasna. EKES zastanawia się, czy nie skomplikuje to jeszcze bardziej zarządzania OG, zamiast je usprawnić.

4.16. We wniosku „grupę producentów” określa się jako „dowolne stowarzyszenie, niezależnie od jego formy prawnej, skupiające głównie producentów lub przetwórców tego samego produktu”. Definicja ta nie obejmuje producentów surowców. Biorąc pod uwagę istotną rolę, jaką odgrywają producenci surowców w chronionych nazwach pochodzenia (ChNP), można by wnioskować o włączenie ich do „uznanych grup producentów” produktów objętych ChNP.

4.17. EKES z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji, aby zapewnić grupom producentów pewną kontrolę nad wykorzystaniem OG jako składnika produktu w nazwie produktu spożywczego oraz nad wprowadzaniem do obrotu przetworzonego produktu związanego z tym oznaczeniem. Zwiększyłyby to zdolność grup producentów do kontrolowania wysokiej jakości wizerunku ich produktów.

4.18. Ze względu na swoją wartość dodaną OG są szczególnie narażone na nadużycia. Komitet uważa, że konieczne jest wzmocnienie ich ochrony, a także usprawnienie kontroli. Wniosek zawiera kilka interesujących elementów dotyczących tego aspektu, takich jak: lepsza współpraca i wymiana informacji oraz wzajemna pomoc między państwami członkowskimi oraz Komisją, ustanowienie certyfikacji producentów produktów objętych OG czy możliwość unieważnienia lub przeniesienia nazwy domeny. Wydaje się, że w przypadku niektórych innych propozycji dotyczących ochrony OG w internecie brakuje ambicji lub narzędzi niezbędnych do egzekwowania takiej ochrony. EKES podkreśla, że producenci powinni mieć prawo do obrony swoich produktów, lecz w żadnym wypadku nie powinni być za to odpowiedzialni. Odpowiedzialność za ochronę OG powinna nadal spoczywać na Komisji i państwach członkowskich, które powinny dołożyć wszelkich starań w celu jej zapewnienia.

4.19. EKES uważa, że niezwykle ważna jest ochrona OG przed nieuczciwą praktyką przywołania. Ochrona została już uwzględniona w przepisach regulujących system OG. We wniosku dodaje się definicję przywołania. Komitet jest zdania, że bardzo precyzyjna definicja przywołania może osłabić ochronę przed takimi praktykami, ponieważ wraz z biegiem czasu będą one ewoluować. Zaleca skreślenie definicji i – zamiast tego – oparcie się na orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

4.20. Obecnie zarejestrowanych jest ponad 3 300 OG. Jednak około 80 % z nich znajduje się tylko w sześciu państwach członkowskich UE⁽⁵⁾. Pokazuje to wyraźnie, że wiele państw członkowskich UE jest niedostatecznie reprezentowanych w systemie OG. Ponadto istnieje ryzyko, że przepaść ta będzie się pogłębiać. Państwa członkowskie posiadające wiele OG zdobywają wiedzę specjalistyczną w zakresie praktycznego i administracyjnego zarządzania nimi, z której mogą korzystać nowi producenci pragnący zarejestrować swoje produkty, natomiast producenci w innych państwach członkowskich mają poczucie braku kompetencji potrzebnych do rejestracji swoich produktów. EKES ubolewa, że wniosek nie przewiduje środków, które ułatwiłyby i wspierały rejestrację OG dla przedsiębiorstw wchodzących na rynek oraz popularyzowałyby wśród nich ten system.

4.21. Komisja w swojej ocenie opublikowanej w 2021 r. zaznacza, że w niektórych krajach OG nadal nie są znane konsumentom⁽⁶⁾. W związku z tym zasadnicze znaczenie mają kampanie marketingowe i promocyjne, o czym świadczą efekty kampanii promocyjnych UE na rzecz OG. EKES uważa, że przegląd systemu powinien obejmować narzędzia wspierające promowanie i podnoszenie świadomości w zakresie OG.

4.22. We wniosku wprowadza się świadectwa dla producentów spełniających wymogi specyfikacji OG. EKES uważa, że jeśli zostaną starannie opracowane i będą dobrze zarządzane, świadectwa mogą ułatwić handel, przy jednoczesnym zachowaniu wysokiego poziomu ochrony przed nadużyciami. Kod QR dotyczący produktów objętych OG mógłby również zapewnić bezpośredni dostęp do tego świadectwa.

5. Uwaga końcowa

5.1. System OG jest niezwykle owocną polityką UE, która umożliwia zachowanie unikalnej wiedzy fachowej i dziedzictwa kulturowego, jednocześnie zwiększając dochody producentów i ożywiając obszary wiejskie. Jak wynika z oceny Komisji opublikowanej w 2021 r.⁽⁷⁾, polityka ta jest stosunkowo skuteczna, a zmiany wprowadzone nowym rozporządzeniem o wspólnej organizacji rynków produktów rolnych dodatkowo ją wzmocniły. W nowym przeglądzie, przedstawionym we wniosku Komisji, proponuje się pewne dodatkowe zmiany, które potencjalnie mogłyby jeszcze bardziej zwiększyć skuteczność tej polityki. Niemniej inne proponowane zmiany wymagają pewnego doprecyzowania,

⁽⁵⁾ <https://op.europa.eu/pl/publication-detail/-/publication/c1d86ba1-7b09-11eb-9ac9-01aa75ed71a1/language-pl>

⁽⁶⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=SWD:2021:427:FIN>

⁽⁷⁾ Tamże.

a niektóre z nich – takie jak zaangażowanie EUIPO – prawdopodobnie mogą skomplikować procedury lub osłabić wyjątkowy charakter systemu OG, który zdecydował o jego sukcesie. DG AGRI powinna pozostać głównym podmiotem odpowiedzialnym za zarządzanie OG, a DG GROW powinna zapewnić uznanie i ochronę tego systemu na szczeblu międzynarodowym za pomocą umów handlowych i podnoszenia świadomości.

Bruksela, dnia 13 lipca 2022 r

Christa SCHWENG
Przewodnicząca
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
